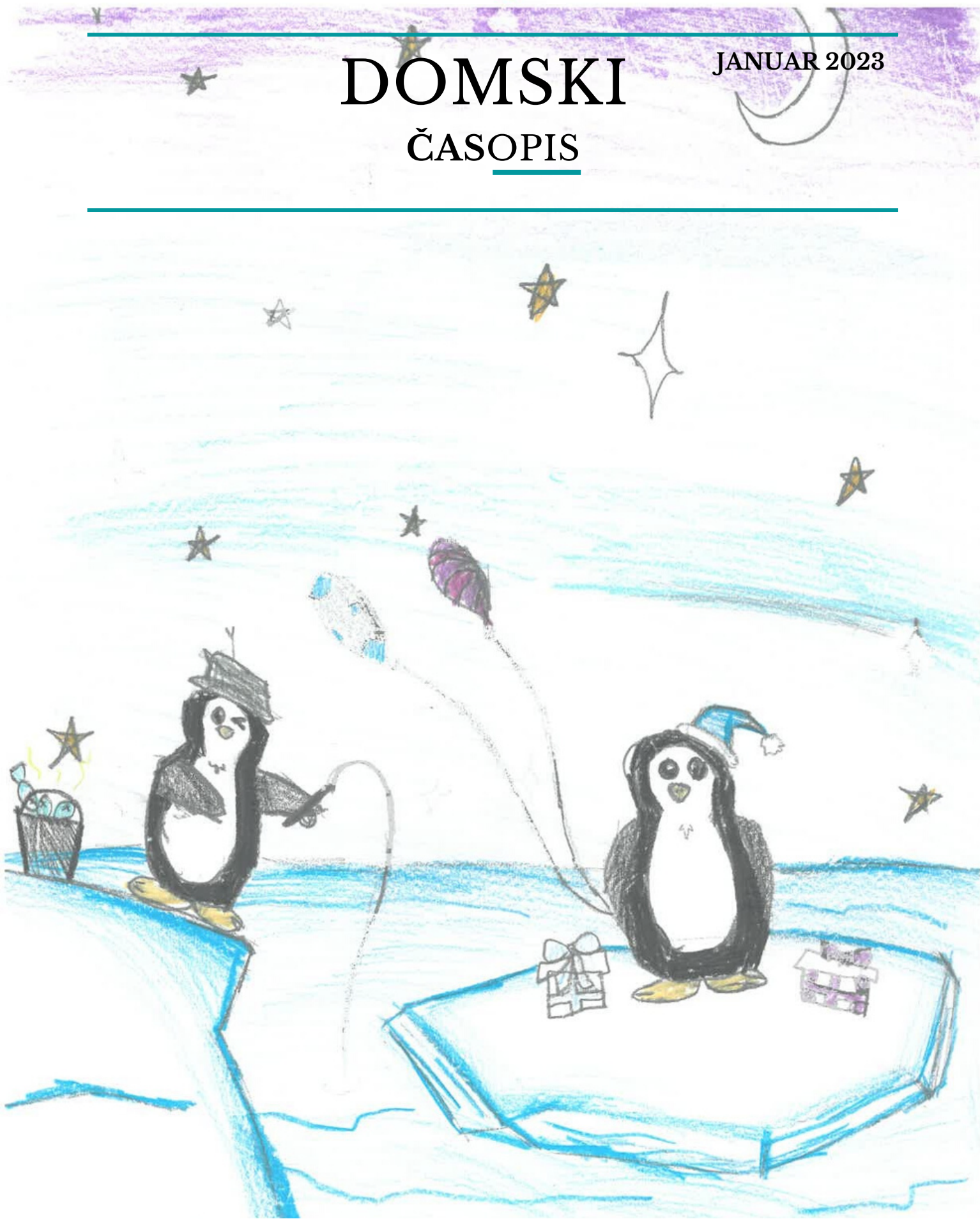

DOMSKI ČASOPIS

JANUAR 2023

KOLOFON

Zbrala in uredila: Aurelija Jurca

**Uredniški odbor: Aurelija Jurca, Nina
Klinec, Lora Kočan**

Naslovna slika: Adnana Kovačević

**Oblikovanje ozadij*: vzgojna skupina
Mihaele Sirotnjak Železnik**

Naklada: 40 izvodov in spletna izdaja

Delo NI lektorirano.

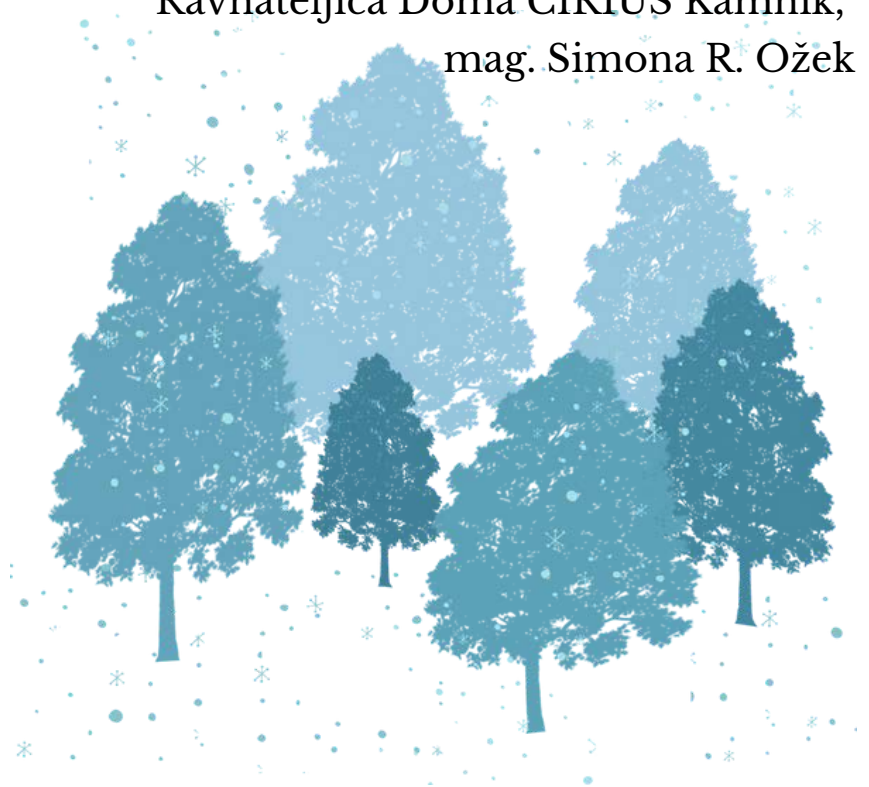
*razen str. 1-2, 11-12, 16-17, 20-23, 36-39

UVODNIK

Pred nami je nova številka Domskega časopisa, ki smo ga nestrpno pričakovali. Spet je pred nami ustvarjalnost otrok in mladostnikov ter podpora in delovna vnema vzgojiteljic in vzgojiteljev, predvsem pa vzgojiteljice Aurelije Jurca, ki vodi celoten proces. Dom CIRIUS Kamnik predstavlja izjemen prostor ustvarjalnosti in izrazi posameznikov in skupin skozi različne medije so pokazatelji notranjega sveta vseh sodelujočih in skupne harmonije. Ta svet se nam izrisuje vedno znova v Domskem časopisu. Ta svet je bogat, pester, zanimiv, igriv, prisrčen, samokritičen, kritičen, razmišljujoč, čuteč in še kaj. Fotografije, recepti, risbe, pesmi, izpovedi, opisi, uganke, vici ... izražajo tudi prednovoletni čas, ki nas vse vedno znova obdaja s posebno čarovnijo.

Posebnost tokratne številke Domskega časopisa je objava zmagovalcev prednovoletne akcije Foto kotiček, ki je potekala v Domu v decembru 2022. Kdo je zmagovalec, si lahko ekskluzivno preberete v nadaljevanju. Čestitam vsem, tako zmagovalcem kot vsem avtorjem in avtoricam drugih izrazov kot tudi vzgojiteljicam in vzgojiteljem, ki ste omogočili tako lepo in ganljivo branje. Izraziti se skozi umetniška, literarna in druga sredstva je pomembna človekova potreba po iskanju smisla in pomena svojega obstoja in obstoja sveta. Odlično in bravo. Naj se iskanje nadaljuje...

Ravnateljica Doma CIRIUS Kamnik,
mag. Simona R. Ožek

KAZALO VSEBINE

- 3 _____ RAZMIŠLJANJA - Tam, kjer je sreča doma!
- 6 _____ RAZMIŠLJANJA - Kaj mi pomeni osebna asistenca?
(*Ana Mandelj*)
- 7 _____ DOMSKA GALERIJA (*Timotej Bučar in Gaja E. Novak*)
- 10 _____ PISALNICE (*Urška Stanta*)
- 13 _____ FILMSKI KOTIČEK (*Zal Golias*)
- 15 _____ CIRIUS SMO MI (*Urša Podboj, Martin Štular*)
- 16 _____ UTRINKI - Vožnja z vlakom iz Kamnika do Ljubljane in nazaj (*Alenka Grad, Azra Fazlič in Nikolas Balažic*)
- 20 _____ UTRINKI - Predpraznični utrinki vzgojne skupine interni PRP (*Vzgojna skupina PRP interni, pod mentorstvom vzg. Simone Lesar in Sandre Osolnik*)
- 22 _____ AKTUALNO DOGAJANJE - Praznični bazar (*Lora Kočan*)
- 23 _____ AKTUALNO DOGAJANJE - Prihod Božička in DU nočitev
- 24 _____ AKTUALNO DOGAJANJE - Delavnice v Domu kulture Kamnik (*Špela Šimenc in Nikolas Balažic*)
- 25 _____ PROSTOČASNICE - Rubikova kocka (*Anže Ovčak*)
- 26 _____ PROSTOČASNICE - Meditacija (*Nika Škof*)
- 27 _____ RAZISKOVANJA - Bosna in Hercegovina (*Adnana Kovačević*)
- 28 _____ INTERVJU Z DITKO KOBOL (*Vita Potočnik*)
- 35 _____ KLEPETALNICA
- 36 _____ KUHARIJE (*vzgojna skupina Urške Ambrožič Potočnik*)
- 38 _____ ZMAGOVALCI NATEČAJA FOTO KOTIČKA (*Urška Ambrožič Potočnik*)
- 40 _____ SLIKOVNA KRIŽANKA (*Vzgojna skupina Barbare Urbanija*)

131 RAZMIŠLJANJA - Tam, kjer je sreča doma!

Mladostniki Ciriusa smo Slovenija v malem. Prihajamo od vsepovsod.

Tukaj postanemo eno, trudimo se, da bi pridobili nove veščine, se izobraževali in navezali prijateljstva. V sebi nosimo veliko različnosti, saj prihajamo iz različnih okolij. Naš drugi dom je Cirijs Kamnik.

Kako doživljamo svoj dom in kako smo sprejeli Cirijs Kamnik, so nama povedali nekateri mladostniki, ki tukaj bivajo.

Intervju z mladostniki sva opravila Uroš Jaklič in vzgojiteljica Marta!

Živim v vasi Kamnje v občini Ajdovščina. Doma se počutim v redu. Imam brata in sestro. Zelo dobro se razumem z bratom Aleksandrom. Sestra Irena ima svojo družino, ima dve hčerki Saro in Ino. Z obema se odlično razumem. Med vikendi, ko pridem domov, me redno obiskujeta. Rad raziskujem moje domače lokalno okolje in me zanimajo zgodovinski dogodki v kraju. Dober sem v angleščini, zato rad pokramljam tudi s kakim tujcem, ki ga srečam v domačem kraju. V Cirijsu sem tretje leto. Sprva sem življenje v domu Cirijs malo težje sprejemal, že drugo leto je bilo veliko bolje, sedaj sem se pa na to okolje zelo dobro navadil. Všeč mi je oblikovanje gline pri Alenki Grad. Navezal sem tudi prijateljske stike skozi dejavnosti: nastopanje na odprtem odru in pri pouku.

Uroš Jaklič

V Kamniku sem drugo leto in se trenutno počutim kot doma - varno. Ljudje tukaj radi pomagajo. To me navdihuje, zato o ljudeh tukaj mislim zelo dobro.

Če začutim kak problem, mi ga pomagajo razrešiti, zlasti vzgojitelj in tudi drugi. V Cirijsu mi je zelo lepo, ampak konec tedna se rada vrnem v svoj dom v Koper.

Gaja Elizabeta Novak

Prihajam iz Jesenic, kjer živim vse od rojstva. Moj domači kraj je zame varno okolje, družinske vezi pa hvaležnost. V Cirijs sem prišla leta 2016. Cirijs mi pomeni veliko, lahko se izobražujem, spoznavam nove ljudi, napredujem v življenju in se učim zaupanja.

Anja Ševo

141 RAZMIŠLJANJA - Tam, kjer je sreča doma!

Moj dom je v Ljubnem. Živim na vasi. Doma se počutim lepo, čutim toplino, varno in prijazno okolje. V Ciriusu sem sedmo leto. Tukaj sem našel zaupanje, več znanja in prijazno osebje.

Job Zorin Grudnik

Prihajam iz Tršč na Hrvaškem. To je zelo blizu slovenske meje. Doma se počutim prijetno in varno, saj smo domači med seboj zelo povezani. Doma začutim varno roko. V Ciriusu sem prišel leta 2017. Najbolj pohvalim druženje s prijatelji, varnost, zanesljivost delavcev, ki skrbijo zato, da lahko pridobim tudi praktična znanja.

Andrija Malnar

Sem iz Koroške, iz Prevalj. Doma mi je všeč. Navezan sem na svojo sobo, saj se v njej dobro počutim. Z bratom se dobro razumeva. Življenja v Ciriusu se še privajam. Praktično ne vem, kaj je tisto, kar me moti tukaj! Morda to, da moram biti ves teden tukaj v Kamniku.

Tim Prikeržnik

Sem iz Raven na Koroškem. Doma se dobro počutim, ker se s starši dobro razumem. Radi se imamo. Čeravno nimam brata ali sestre, so bratranci in sestrične tisti, ki mi lepšajo življenje. Enako sem povezana z babico in dedkom. Živimo zelo blizu. Ciriusu je moj drugi dom, tukaj sem četrto leto. Življenja tukaj sem se dobro privadila. Čutim, da se zaupam lahko tudi vzgojiteljici, enako kot svojim staršem. In to me osrečuje. Imam veliko prijateljev, s sošolci se dobro razumem.

Hana Švab

Prihajam iz Maribora na Štajerskem. Doma se počutim srečna in zadovoljna. Srečno me dela predvsem branje knjig, pisanje in športno jahanje. Zanimam se tudi za zgodovino 20. stoletja. Pri vsem tem mi pomaga moja zlata mami. Ciriusu – moj drugi dom! Je ena mala Slovenija v enem in tu se dobro počutim. Navdihuje me športno jahanje. To mi da upanje, da bo vse v redu, čeprav se mi včasih zdi, da je človek brez izhoda. Upam, da bom še nekaj časa v tem toplem okolju.

Viktorija Fras

151 RAZMIŠLJANJA - Tam, kjer je sreča doma!

Živim v Turnišču v Prekmurju. Doma imamo veliko kmetijo, na kateri delam tudi s stroji. Imam celo izpit za traktor - F kategorijo. Ponosen sem, da sem iz kmečkega okolja in da sem Slovenec. Nikoli ne bi zamenjal bivalnega okolja za življenje v mestu. Živim v razširjeni družini, skupaj s starši in starimi starši. Stari oče je glava družine. Sem srečen, saj med nami vlada veliko zaupanje in spoštovanje. Poleg dela doma sem vpet tudi v družabno življenje v kraju: pojem v mešanem cerkvenem pevskem zboru in sem gasilec- operativec.

Cirius je drugačen kot moja prejšnja šola. Ni toliko učenja kot ga je bilo tam. Še vedno imam stike z nekaterimi prijatelji iz bivše šole. Še vedno sem povezan z bivšo šolo v Mariboru. Tukaj pogršam več samostojnosti, drugače mi je pa lepo.

Nikolas Balažic

161 RAZMIŠLJANJA - Kaj mi pomeni osebna asistenca?

Leta 2019/2020 sem s takratno zavodsko psihologinjo Lejo Lampret pisala na Zavod brez ovir, to je zavod za osebno asistenco. Po prvem sestanku z zavodom so se začeli razgovori za pridobitev osebne asistencne zame.

Z mojo prvo kandidatko se nisva ujeli, sploh nisva bili kompatibilni. Potem sem bila zelo obupana in čakanje se mi je vleklo v nedogled.

Prišel je dan, ko sem imela naslednji razgovor in sem dobila klic potencialne kandidatke. Že po klicu sem vedela, da si jo želim in brez oklevanja sem sama sebi rekla besede »**MOJA BO!!!**«. Potem sem spoznala še njenega partnerja in videla sem, da je to zadetek v **POLNO**. Veliko mi pomeni naš odnos, za katerega sem **NEIZMERNO** hvaležna.

Osebna asistenca mi je prinesla boljše, kvalitetnejše, zapolnjeno in **FANTASTIČNO** življenje.

Osebna asistenca mi je dala veliko več. Postala sem bolj samozavestna, samostojna, aktivna ... Predvsem pa **POZITIVNA**. Rada hodim na izlete in dejavnosti, ki me motivirajo in osrečujejo. Neskončno sem vesela, da se mi je z asistenco **ODPRL SVET!**

Ana Mandelj

I7I DOMSKA GALERIJA

Timotej Bučar, "Refleksija"

Timotej Bučar, "Gozdna perspektiva"

I8I DOMSKA GALERIJA

Timotej Bučar, "Usoda CPP"

Timotej Bučar, "Žarišče na nebu"

Timotej Bučar, "Kamen spotike"

GAJA.E.
NOVAK
Gaja E. Novak

1101 PISALNICE

OGLEDALA PRED KATERIMI SEM STALA

KRIČIM,

zaradi vseh
izgovorjenih besed,
namenjenih meni
in tebi,
moje ogledalo

Boš počilo?

BEŽIM,

od počenega
ogledala. S
čepinjami, ki
predirajo v srce...

Boš počilo?

HREPENIM.

da bi mozaik
iz črepinj
pokazal,
da se lahko ...

Boš počilo?

NASMEJIM

vsem tistem
kar je zrlo v mene
in lahko ...

Boš počilo?

SPREMENIM

tisto kar je
nehote
postalo del mene.
Ampak zdaj
ni več ogledalo.

Boš počilo?

SRCE.

Urška Stanta

Obe deli Urške Stanta sta dobili priznanji na natečaju Josipine Turnograjske. Pri ustvarjanju jo je vodila bivša vzgojiteljica Tjaša Plazar.

PISMO TEBI, MOJA E.

Mineval je samo še en torek, povsem navaden torek, ki se je nenadoma prevesil v nenavadnega, saj sem spoznala tebe. S tabo je čas ob kavi mineval drugače, počasneje, v usedlinah so se vtisnile podobe, pisale so se drugačne zgodbe. S tabo, ob tebi, mi je bilo vedno lažje povedati svojo zgodbo o drugačnosti. Iz mojih oči in oči drugih, oči, ki nemalokrat zbadajo, ker ne razumejo. V resnici je zelo preprosto: vsi smo si med seboj različni. Pa vendar, zakaj nekateri to razumejo lažje kot drugi? Zdelo se mi je, da si edina oseba, ki me zares sliši in razume. Dala si mi nekaj zelo pomembnega, dala si mi priložnost in me nesebično sprejela v svoje življenje. In jaz tebe. Sedaj, ko te ni, se zdi, kot da nimam nikogar, s katerim bi se lahko pogovorila in mu zaupala stvari tako, kot sem jih lahko zaupala samo tebi. Moram priznati, da te pogrešam. Odkar te ni, si vsak torek skuham dve kavi, to postaja moj prazen ritual. Nadenem si tvojo zapestnico, ki ima posebno mesto, saj je skrbno spravljena pod blazino, kjer postaja popolna lovilka težkih sanj. Sprehodi brez tebe ob moji rami so samo dolgočasni in težki koraki brez pomena.

PISMO TEBI, MOJA E.

Zaspati brez tvojega toplega objema je najtežje. Klici, sporočila, tu in tam kakšna slika, moj telefon zapiska, srce malce poskoči, a vseeno ni isto od pristnega stika. Ne morem verjeti, da je bila 144. kava zadnja. Bila je kava slovesa, najbolj ironično je, da je bil spet torek. Veš, draga moja E., spomnim se vsake kave, tako kot se spomnim vsake tvoje besede. 144. kava, kava slovesa na tisti ironični torek, nikakor ni ustrezala mojemu okusu. Bila je grenka, črna, brez svetlobe mleka. Takrat se je v njeni usedlini izrisala maska komedije zgolj zato, da zavede, če morda znaš prebirati iz nje tako, kot si znala vedno prebrati mene. Mojemu občutju se je takrat bolj prilegala maska iz tragedije. Svojo vlogo sem želela odigrati nesebično, tako kot je bilo vedno nesebično najino prijateljstvo. In zaželela sem ti srečo. Še vedno ti jo želim. Imeli sva čudovit odnos, ki se je kar naenkrat preslikal v ekran, v nehotene šume in slabe povezave. Rada bi, da veš, da komaj čakam na dan, ko bom tvoj smeh spet slišala v živo. Ni treba, da je torek, lahko je katerikoli dan. In, če morda ne piješ več kave, lahko spijeva tudi čaj. Pišem ti to pismo, kot da je podaljšana kava, da imajo besede čas, da se vtisnejo, pomembno je, da te najdejo. P.S. Naj ti povem še nekaj. Najraje te imam, najraje na svetu, moja lovilka težkih sanj, moja E.

Kaj gledati v tem mesecu...

1. ESCAPE ROOM (SOBA POBEGA):

REŽISER: Adam Robitelj

GLAVNI IGRALCI: Taylor Russell, Logan Miller

LETO IZIDA: 2019

MOJE MNENJE:

Ta film priporočam, ker je traba logično razmišljat.

Film govori o nekaj mladostnikih, ki preko pošte dobijo skrivnostno kocko v kateri je kartica. Z njo odidejo na kraj, zapisan na kartici in tako vstopijo v še bolj skrivnostno igro. Pravila igre so strašljiva. Na kocki je njihovo življenje. Če želite izvedeti, kako se bo vse skupaj razpletlo, predlagam, da si film ogledate kar sami.

2. ARMAGEDDON (ARMAGEDDON):

REŽISER: Michael Bay

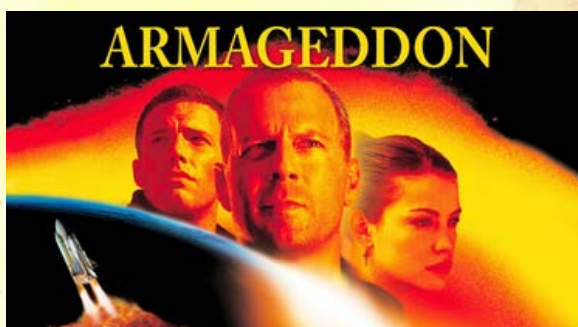
GLAVNI IGRALCI: Bruce Willis, Ben Affleck

LETO IZIDA: 1998

MOJE MNENJE:

Zame je ta film eno najboljših potovanj v vesolje vseh časov. Nekega dne namreč iz vesolja priletijo ognjene krogle, ki mesto zelo poškodujejo. Med prebivalci zavlada panika. Na pomoč prihitijo vojaki in poskusijo situacijo rešiti.

Če vas zanima, kako se film razplete, ste lepo vabljeni k ogledu. V filmu je namreč prisotnega veliko humorja in akcije.

1141 FILMSKI KOTIČEK

3.STAR WARS: EPISODE III - REVENGE OF THE SITH (VOJNA ZVEZD: EPIZODA III - MAŠČEVANJE SITHA):

REŽISER: George Lucas

GLAVNI IGRALCI: Natalie Portman, Hayden Christensen, Ewan McGregor

LETO IZIDA: 2005

MOJE MNENJE:

Za vse tiste, ki vas zanima znastvena fantastike, je serija filmov Vojna zvezd obvezna ogleda. Posebej vseč mi je bil III. del, ki govori o enem najboljših dvobojev vseh časov. V filmu je prisoten razvoj lika Darth Vader, ki želi nadvaladi vesolju. Če vas zanima, kako se je razpletel dvoboj med svetlobo in temo, vas vabim k ogledu. Ne bo vam žal.

Zal Golias

1151 CIRIUS SMO MI

Jaz pa imam dobre in slabe lastnosti; potrpežljivost in spoštljivost do desnih strank ter prekomerno smejanje ter še nekaj nevoščljivosti. Imam veliko enih razmišljanj in tudi svojih mnenj o raznoraznih zadevah. In razmišljam o vseh svojih resnih družbenih temah in še o nekaterih stvareh, ki niso čisto vse ravno primerne za v ta članek, seveda. O mojem duševnem zdravju pa; lahko bi na temu področju tudi sama že naredila kaj več. Na svojemu psihičnemu zdravju ter na sebi pa še vedno delam premalo, ker nimam zmeraj dovolj volje. Z svojimi osebnimi težavami pa se spopadam na zelo različne načine in se res sama potrudim, da večino teh problemov ni veliko. In da zdaj lahko res v enem miru zaživim. Na svoji osebni varnosti pa bi tudi morala še kaj več narediti in si mislim, da bi lahko na vseh teh zadevah še kaj več naredila ter predvsem za sebe bi pa že marsikaj lahko naredila. In kar naprej nekaj premišljam, seveda tudi o sebi.

Urša Podboj

CIRIUS, moj drugi dom

V zavodu Cirijs Kamnik bivam že drugo leto. Uživam v družbi vzgojitelja in spremljevalke. Rad samostojno delam za šolo. Star sem 18 let.

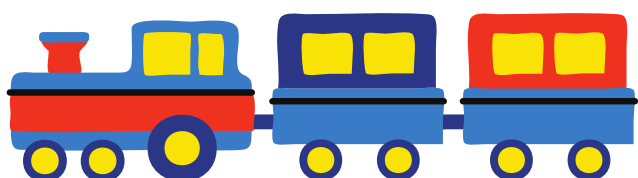
Rad jem kosilo v družbi gospodične prostovoljke iz Francije. Rad obiskujem srednjo šolo. Vesel sem, da bom imel tudi prakso. Rad hodim na tečaj angleščine. Moj najljubši predmet v sobi je moja postelja. Rad spim v svoji zavodski postelji. Obožujem krst novih dijakov. Imeli smo tudi praznovanja rojstnih dni. Za novo leto pričakujem veliko daril. Vesel sem, da bo Novo leto pred vrati. Moja najboljša televizijska oddaja je V petek zvečer. Muzika mi je tudi všeč. Še posebej pa glasbena skupina Čuki, mogoče.

Martin Štular

I16I UTRINKI - Vožnja z vlakom iz Kamnika do Ljubljane in nazaj

Dalj časa smo z mladostniki načrtovali vožnjo z vlakom do Ljubljane. Nekega lepega popoldne smo se opogumili in odpravili na avanturo z vlakom do Ljubljane. Z Azro sva vse pred odhodom opremili s koristnimi informacijami, ki pa se niso vse izkazale kot koristne in so nas postavile pred dodatne izzive. Vseeno nam je vožnja uspela z večjimi in manjšimi zapletmi.

POSTAJA MESTO KAMNIK
Dostop do postaje Mesto Kamnik ni prilagojen osebam z vozičkom. Sreča, da je bilo veliko dobre volje in močnih rok, da smo vozičke uspeli spraviti na pločnik. Skušali smo poiskati drug dovoz, vendar ga ni bilo, vsepovsod smo naleteli na visoke robnike.

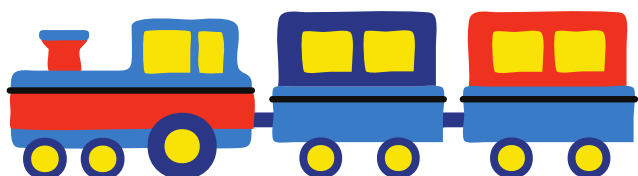
I171 UTRINKI - Vožnja z vlakom iz Kamnika do Ljubljane in nazaj

Vlak je bil nov in dostopen za osebe z invalidskim vozičkom, potrebno je bilo samo poiskati ustrezno vstopno mesto, ki je na vlaku vidno označeno. In prijetna vožnja se je začela.

POSTAJA LJUBLJANA

Ljubljanska železniška postaja je neprilagojena za osebe z invalidskim vozičkom. Navkljub vnaprejšnji najavi našega prihoda nas je čakalo neljubo presenečenje ob predvidenem odhodu, saj se je pripeljal star vlak, ki ni bil prilagojen. Osebe se nam je za dogodek sicer opravičilo, vendar nam je ostal neprijeten občutek. Ker nas je že pošteno zeblo smo se odpravili na raziskovanje stavbe na železniški postaji ter iskanje stranišča.

I18I UTRINKI - Vožnja z vlakom iz Kamnika do Ljubljane in nazaj

**Vtisi mladostnikov ob vožnji z vlakom:
Kaj je bilo najbolj zanimivo? Kaj mi ni bilo všeč?**

Presenetila me je dobro zvočna izolacija na vlaku, vožnja vlaka je bila zelo tiha (Ian).

Peron na postaji Kamnik Mesto ni prilagojen, dostop ni mogoč brez pomoči. Moti me, da vozijo tudi stari vlaki na katrega ne moreš z vozičkom. Všeč mi je bila notranjost vlaka, bilo je prijetno. Zanimivi so mi bili vlaki v Ljubljani, ki imajo dva nadstropja. Potovanje je bilo zanimivo in pestro (Neja).

Zelo me je motil hrup na železniški postaji, piskanje in cviljenje. Manjkajo peroni 4,5 in 9. Celotna pot je bila zanimiva. Med vožnjo je bil na vlaku mir (Viktorija).

Lahko bi vozilo več prilagojenih vlakov, da ne bi po nepotrebnem čakali, smo se pa vseeno prijetno družili (Anže).

Sicer je bilo hladno, a sem vseeno užival v podrobnem raziskovanju železniške postaje. Na peronih ni številke 18 (za razumevanje, manjkajo peroni 4, 5 in 9). Najlepše je bilo seveda poskrbeti za naše lačne želodčke. To smo seveda storili v McDonalds-u (Nikolas).

Najbolj mi je bilo všeč, da imajo na vlaku wc, stojala za bunde, velika okna ter vtičnice za telefone. Všeč mi je bila tudi stavba v obliki stopnic, ki stoji v neposredni bližini tirov v Ljubljani (Manca).

I19I UTRINKI - Vožnja z vlakom iz Kamnika do Ljubljane in nazaj

**Vtisi mladostnikov ob vožnji z vlakom:
Kaj je bilo najbolj zanimivo? Kaj mi ni bilo všeč?**

Presenetila me je dobro zvočna izolacija na vlaku, vožnja vlaka je bila zelo tiha (Ian).

Peron na postaji Kamnik Mesto ni prilagojen, dostop ni mogoč brez pomoči. Moti me, da vozijo tudi stari vlaki na katrega ne moreš z vozičkom. Všeč mi je bila notranjost vlaka, bilo je prijetno. Zanimivi so mi bili vlaki v Ljubljani, ki imajo dva nadstropja. Potovanje je bilo zanimivo in pestro (Neja).

Zelo me je motil hrup na železniški postaji, piskanje in cviljenje. Manjkajo peroni 4,5 in 9. Celotna pot je bila zanimiva. Med vožnjo je bil na vlaku mir (Viktorija).

Lahko bi vozilo več prilagojenih vlakov, da ne bi po nepotrebnem čakali, smo se pa vseeno prijetno družili (Anže).

Sicer je bilo hladno, a sem vseeno užival v podrobnem raziskovanju železniške postaje. Na peronih ni številke 18 (za razumevanje, manjkajo peroni 4, 5 in 9). Najlepše je bilo seveda poskrbeti za naše lačne želodčke. To smo seveda storili v McDonalds-u (Nikolas).

Najbolj mi je bilo všeč, da imajo na vlaku wc, stojala za bunde, velika okna ter vtičnice za telefone. Všeč mi je bila tudi stavba v obliki stopnic, ki stoji v neposredni bližini tirov v Ljubljani (Manca).

Zapisali: Alenka Grad, Azra Fazlič in Nikolas Balazic

I201 UTRINKI - Predpraznični utrinki vzgojne skupine interni PRP

V vzgojni skupini smo se veselili prazničnega decembra, predvsem številnih dogodkov, ki so nam že in nam še bodo polepšali dneve. V mesecu novembru smo zavihali rokave in pripravljali izdelke za bazar, zato smo v mesec december vstopili s pričakovanjem sproščenega, zabavnega in razgibanega meseca. Mesec smo otvorili z odpiranjem adventnega koledarja, v katerem nas čakajo naloge in lepe misli za vsak dan do božiča. Naši mladostniki vsak dan z velikim pričakovanjem, kaj nas čaka, odpirajo koledar.

Dogodek, ki se nam je vsem vtisnil v spomin je praznično fotografiranje. Naš mladostnik Job je s pomočjo fizioterapevtke Helene Germavc, pripravil praznično fotografiranje. Mladostniki so v dogodku uživali, pri tem pa ni manjkalo smeha in zabave.

Mesec december povezujemo: s prazniki, z darili, obiski dobrih možov...vsekakor tudi z druženji ob dobri hrani. Tudi mi smo se družili s prijatelji iz vzgojne skupine PPVIZ ter si v prijetnem ambientu privoščili pica večer.

I21| UTRINKI - Predpraznični utrinki vzgojne skupine interni PRP

Skozi ves mesec si vrtimo praznično glasbo in veselo prepevamo. Velikokrat tudi pesem Lučke. Poznate? No, da nismo le prepevali, smo tudi šli in uživali v lučkah, ki so obsvetljevale Kamnik.

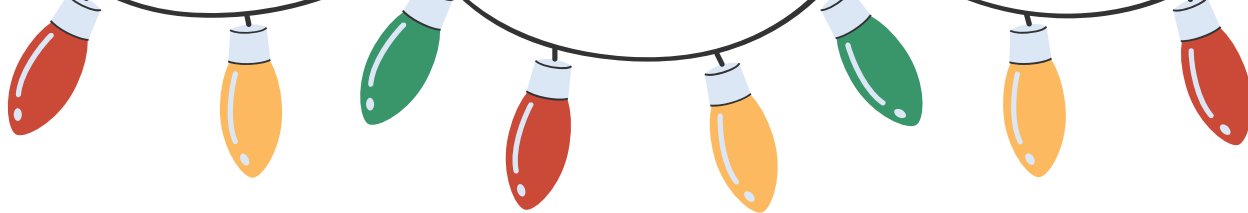

Pred nami je le še nekaj dni, predno se za letos poslovimo. Čeprav smo našli le nekaj dogodkov, je bil prav vsak dan v mesecu decembru začinjen nekoliko drugače, nekoliko bolj praznično in nam polepšal teden. Veselimo se še praznične večerje in novoletne prireditve, potem pa odhitimo praznikom in počitnicam naproti. Vsem vam, želimo lep zaključek starega leta ter čudovit vstop v leto, ki prihaja.

Srečno!

Vzgojna skupina PRP (interni),
pod mentorstvom vzg. Simone Lesar in Sandre
Osolnik

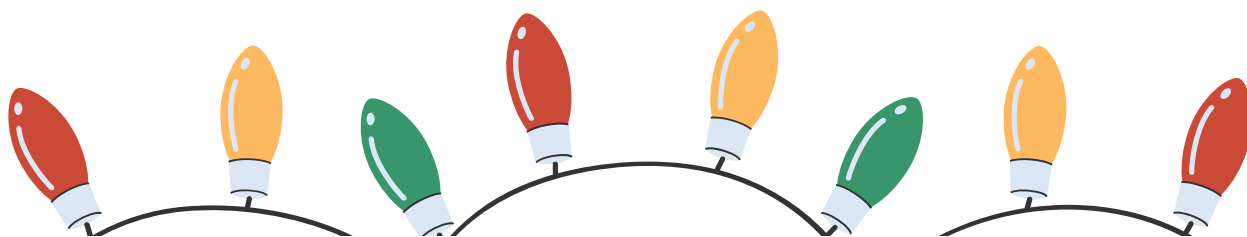

1221 AKTUALNO DOGAJANJE - Praznični bazar

Mesec november in december sta bila v PRP oddelkih zaznamovana z ustvarjanjem raznovrstnih izdelkov, s katerimi smo obložili praznične stojnice. Na stojnicah smo ponudili adventne venčke, svečne aranžmaje, prstane, zapestnice, škratke, okraske (lesene, glinene), podstavke in še mnogo drugih izdelkov. Božični bazarji so potekali tri petke v decembru, na katerih so se nam pridružile še nekatere druge vzgojne skupine s svojimi lepimi izdelki. Mladostniki so bili aktivno vključeni skozi celoten proces od ustvarjanja do prodajanja izdelkov, pri tem pa so pridobivali številne veščine. Na bazarju smo poskrbeli tudi za glasbo, mladostniki so zavrtili bogat izbor božičnih pesmi.

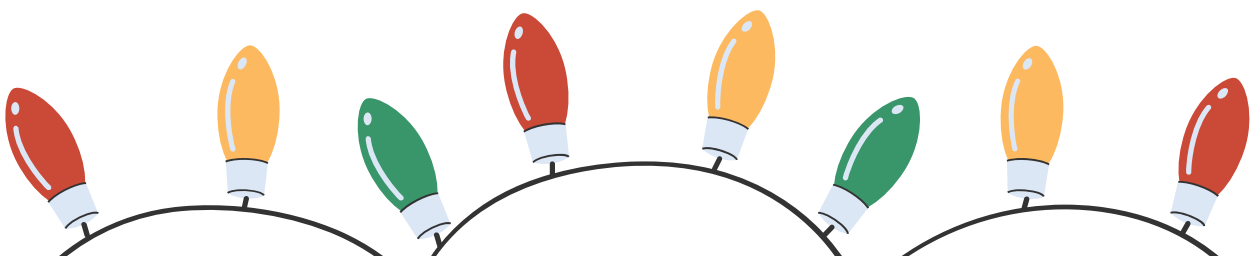
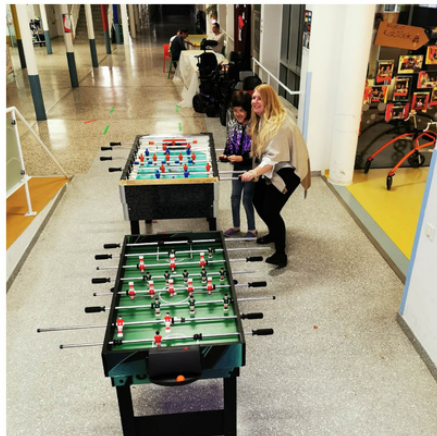
Zapisala Lora Kočan

123I AKTUALNO DOGAJANJE - Prihod Božička in DU nočitev

V sklopu prazničnega dogajanja nas je obiskal tudi Božiček . 21. decembra pa smo imeli DU nočitev, ko smo jedli praznično večerjo in imeli predčasno praznovanje prihajajočega leta.

I24I AKTUALNO DOGAJANJE - **Delavnice v Domu kulture Kamnik**

V četrtek, 8. 12. 2022, smo s skupinico internih dijakov in dijakinj CIRIUS Kamnik ter vzgojiteljicama Saro in Špelo izvedli ustvarjalno delavnico za otroke na temo klovnov. Vse skupaj se je odvijalo v Domu kulture Kamnik. Dijaki pripravljamo delavnice za otroke, ki obiskujejo predstave otroškega abonmaja Kam'nček. Po tem, ko si otroci ogledajo predstavo, se udeležijo še naše delavnice.

Na delavnicah smo bili kot že dolga leta,
tudi sedaj, čeprav v drugačni postavi,
vendar pa z istim namenom,
da se z otroki malo poigramo.

Tudi tokrat nam je to uspelo.

Zapisala Nikolas Balazic in Špela Šimenc

1251 PROSTOČASNICE - Rubikova kocka

UVOD

Rubikovo kocko sem začel sestavljati v osnovni šoli, imam kar veliko rubikovih kock in to so velikosti

2x2, 3x3, 4x4, eno pa imam v obliki piramide. Imam pa tudi električno rubikovo kocko ki deluje preko mobilne aplikacije, ki narekuje premike kocke, sam pa jo premikam po teh navodilih. Deluje kot v resnici. In to so vse moje rubikove kocke.

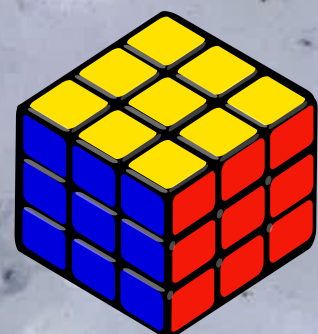
PREDSTAVITEV RUBIKOVE KOCKE

Rubikova Kocka izvorno pod imenom magična kocka, je vrsta znane Mehanske uganke in igračke ki jo je leta 1974 izumil madžarski izumitelj kipar in profesor arhitekt Erno Rubik. Kocka je plastična in jo sestavlja 26 (plus eno nevidno jedro) manjših kock, ki se vrtijo okoli po nevidnega jedra.

Vsaka od devetih vidnih kvadratnih ploskvic na strani rubikove kocke je pobarvana z eno od šestih barv, ko je kocko razrešena, ima vsaka stran rubikove kocke svojo barvo, vrtenje vsake ploskve dovoljuje, da se manjše kocke razporedijo na več različnih načinov. Izziv uganke je vrteti kocko v svoje izvorno stanje, kjer je na vsaki kocke vseh devet manjših kock enako pobarvanih.

Obstajajo pa tudi hitrostna tekmovanja v sestavljanju rubikove kocke

Anže Ovčak -

1261 PROSTOČASNICE - **Meditacija**

V oktobru sem se odločila, da bom udeležila tečaja meditacije, pod vodstvom Cristy Žmahar. Za tečaj meditacije sem se odločila, ker sem si želela popestriti življenje in rada poskušam nove stvari. V okviru šole imamo že dejavnost meditacije. Tudi zato sem si zaželela nadgraditi svoje znanje.

Kaj je meditacija?

Meditacija je vsakršna dejavnost, pri kateri posameznik načrtno spreminja stanje zavesti z namenom, da bi dosegel kakšen specifično zastavljen cilj ali da bi se preprosto umiril.

Poznamo več vrst meditacij to so:

- ljubeča prijaznost (Ta oblika meditacije je poznana tudi pod imenom Metta meditacija. Njen cilj je gojiti ljubeč in prijazen odnos do vsega: do sebe in celo stvari, ki ti povzročajno preglavice in razvijajo stresne situacije.)
- skeniranje telesa (Tej vrsti meditacije rečemo tudi progresivna sprostitiv. Gre za vrsto meditacije, ki vadečega spodbuja, da skenira svoje telo. Cilj meditacije je odkriti področja napetosti v telesu in jih sprostiti.)
- čuječna meditacija (Čuječna ali zavedanje je vrsta meditacije, pri kateri vadeči ostane zaveden in prisoten v trenutku.)
- meditacija z ozaveščanjem diha (Ta vrsta meditacije je odlična za uravnavanje zavestnega dihanja.)
- vizualizacija (Pri tej vrsti meditacije vadeči pomisli na določen občutek ali prostor, ki ti je posebej pri srcu.)
- Meditacija ob hoji (meditiramo lahko tudi na sprehodu v naravi).
- Vodena meditacija (pri tej vrsti si ponavadi predvajamo posnetek katerekoli meditacijo ali nam druga oseba prebere napisano meditacijo ob umirjeni glasbi).

Kako izgleda meditacija?

Za začetek meditacije si poiščemo prijeten oziroma udoben položaj in morda zatemnimo prostor. Potem si nastavimo umirjeno glasbo. Če želimo lahko zapremo oči. Meditiramo lahko ob glasbi ali vodeni vizualizaciji.

Zaključek

Za tiste ki se še niste izkusili z meditacijo, vam to zelo priporočam, sploh če ste velikokrat pod stresom. Meditacija je zelo sproščujoča. No vsaj zame.

Nika Škof

Bosna in Hercegovina

Bosna in Hercegovina leži na področju po imenu Balkan. Bosna je postala samostojna država 6. aprila 1992 in ima 3.531.159 prebivalcev. Njena površina je 51.197 km². Bosna je ena od redkih držav ki ima več predsednikov: Željko Komšić, Željka Cvijanović in Denis Bećirović. Glavno mesto Bosne je Sarajevo z 275.524 prebivalcev. Znamenitosti so Sebilj na Baščaršiji, grad Jajce, piramide v Visokem, Stari most v Mostarju, most v Jablanici (bitka na Neretvi je najbolj znana bitka v 2 svetovni vojni).

		
Sebilj	Željka Cvijanović	Most v Jablanici

Adnana Kovačević

1281 INTERVJU z Ditko Kobil

1. Ali se nam lahko na kratko predstavite?

Pozdravljena. Hvala za povabilo na intervju. Sem Ditka Kobil. V Cirusu sem kratek čas, en mesec. Poučujem slovenščino, sicer pa sem tudi učiteljica zgodovine, vzgojiteljica predšolskih otrok in detektivka (zaenkrat še brez licence).

2. Kakšni so prvi občutki, kako se počutite v Cirusu Kamnik? Ali ste si vedno želeli postati učiteljica slovenščine?

Za začetek moram povedati, da sem kar navdušena. Vesela sem, da delam v domačem kraju, saj lahko v službo in iz nje hodim peš. Vesela sem, da so ravno mene izbrali za poučevanje slovenščine, čeprav si nisem od nekdaj želela postati učiteljica slovenščine. Želela sem delati kot medicinsko osebje in flavtistka v orkestru, vendar sem se morala zaradi osebnih okoliščin temu odpovedati in sem se odločila za študij slovenščine in zgodovine.

3. Kje ste delali do sedaj?

Uf. Dolga poklicna kariera je že za menoj. Delam že od 15. leta. Sprva sem bila kot dijakinja in študentka zaposlena v različnih glasbenih šolah (javnih in zasebnih) širom Slovenije (Zasebna glasbena šola Melodija Muta, Glasbeni atelje Carl Orff v Kamniku, Glasbena šola Kamnik, Glasbena šola Lartko v Trzinu), nato sem se zaposlila v Waldorfski glasbeni šoli v Ljubljani, kjer sem poučevala kljunasto in prečno flavto ter vodila komorno skupino flavt.

Od tam me je pot zanesla še na Srednjo šolo tehniških strok Šiška na Litostrojsko cesto v Ljubljani, kjer sem poučevala družboslovje, zgodovino, geografijo, slovenščino in slovenščino za tujce. Delala sem večinoma med samimi mladimi fanti, starimi med 15 in 19 let. Izkušnja je bila lepa, vendar me je vsakodnevna pot v Ljubljano nekako pripravila od tega, da službo začnem iskati bliže in sedaj sem v Cirusu, kjer učim slovenščino.

1291 INTERVJU z Ditko Kobol

4. Se pravi, kot ste že omenili, imate kariero tudi s področja glasbe ...

Ja. Dolga leta sem poučevala flavto. Bila sem zelo vesela, vendar ker nisem opravila Akademije za glasbo v Ljubljani ali pa nekje v tujini, se žal nisem mogla redno zaposliti v glasbeni šoli, poleg tega je pouk v glasbenih šolah popoldan, jaz pa sem dala prednost družini.

5. Ali vam je bila že od nekdaj všeč prav flavta?

Flavta. Flavta mi ni bila najbolj všeč. Kot majhna deklica sem si želela igrati na citre, vendar sem imela, na mojo smolo, prekratke prste in tako sem se odločila, da bom igrala flavto, ki pa jo sedaj igram samo še v Mestni godbi Kamnik.

6. Zanimivo. Sedaj pa bi se vrnili k slovenščini. Slovenščina je sestavljena iz številnih narečij (dolenjsko, gorenjsko ...) Ali vzpodbujate uporabo narečij pri vsakdanjem pogovoru?

Narečja. Ja. Slovenija je res narečno zelo obarvana dežela. Na tako majhnem področju tako zelo veliko število narečij. Pravijo, da ima vsaka vas svoj jezik.

Če spodbujam rabo narečij? Odvisno od vrste pogovora. Doma zagotovo, v šoli pri pouku slovenščine malo manj. Prav tako ne pri uradnih (po)govorih. Če pa bi brali v narečju, jih, seveda, moramo uporabljati.

7. Katera narečja uporabljate pri vas doma?

Glede na to, da sem sama Korošica, največkrat govorim po koroško, mož je malo mešan, Primorec in Kamničan, tako da tudi malo primorskega narečja občasno slišimo. Načeloma pa uporabljamo osrednje slovenske govore. V šoli pa tudi pogovorno knjižno obliko (predavanja, spraševanje) oziroma zborna knjižno obliko slovenščine (branje).

8. Cela mavrica različnih narečij. Kako pa bi vi vzpodbudili zanimanje za slovenščino?

Odvisno od starosti. Pri mlajših otrocih spodbujamo slovenščino skozi slikanice, pri starejših pa seveda skozi učenje jezikovnih pravil, ki ne smejo biti preveč ohlapna, čeprav v slovnici najdemo samo stroga kanonska pravila in zelo malo primerov, tako da se moramo kar znajti. Zanimanje za jezik lahko spodbujamo skozi igro, skozi spraševanje, postavljanje vprašanj, skozi glasbo. Medpredmetna povezava je zelo pomembna. Npr. svojega otroka sem kar na sprehodih naučila poznavanje vseh vrst travniških bitij, in sicer s prepevanjem pesmic.

1301 INTERVJU z Ditko Kobol

9. Se pravi, pravite, pomembno je tudi branje. V slovenščini imamo bogato, dolgo literarno zgodovino. Katero literarno obdobje vam je najbližje po slogu ali pa kako drugače?

Res je. Literarna obdobja začnemo že nekako okoli leta 1000, ko so nastali Brižinski spomeniki, ki jih malodane danes ne razumemo, kajti jezik je bil resnično starinski in se je z leti spreminjal. To pomeni, da je jezik živ.

Seveda je prej obstajalo še ljudsko slovstvo, ki se je ustno prenašalo iz roda v rod, a so ga k sreči začeli v obdobju razsvetljenstva tudi zapisovati in se je tako ohranilo do danes.

Osebnoma rada berem sodobno literaturo in pa slovensko ljudsko slovstvo (predvsem prozo).

Vmesna obdobja zaznamuje zelo težaven jezik (starinski, narečni in tuji – med njimi mnogi že pozabljeni – izrazi), zato se trudim posodobiti starega jezika, in sicer s t. i. »prevajanjem« oz. prestavljanjem Trubarjevih, Jurčičevih, Cankarjevih in del drugih avtorjev v sodobno slovenščino, to pa predvsem zaradi tega, da bi bil jezik razumljiv tudi mladim, saj sem dobila občutek, da se izogibajo branju prav zaradi nerazumevanja prebranega.

Sodobne književnosti raje ne bi komentirala. Naj omenim le, da je mladim »ful kulka«, zame pa je pogosto »spakedranščina«, vendar pa ni nič narobe, če sicer poznaš slovnična pravila in jih ob branju utrjuješ, namesto da se iz knjig učiš napačne rabe jezikovne norme.

Posebej pa nimam izbranega literarnega obdobja, ki bi mi bilo najbolj všeč. V vsakem obdobju najdemo nekaj, kar nas lahko navdušuje. Predvsem pa najdemo popis življenja ljudi, kar me navdušuje od nekdanj do sedaj in to lahko kombiniram z zgodovino.

10. Kako pa poteka to t. i. »prevajanje« oz. prestavljanje starinske literature v sodobno književnost?

Poiščemo avtorja in njegovo delo, ki bi ga radi posodobili. Nato najprej preverimo, kdo je upravitelj avtorskih pravic za določenega avtorja (ali pa te niso več zaščitne). »Oborožimo« se z različnimi slovarji, da odkrijemo pomen starinskih, narečnih, tujih besed. Nato pa se prične delo.

Ob branju originala ali najbližjega približka originalu delamo t. i. »prevod« oz. prestavitev v sodobni knjižni jezik. Pomembno je, da poiščemo, od kod so določeni izrazi prišli v slovenščino in jih potem poskusimo posodobiti (npr. nazadnje sem brala Vorančeve Solzice, kjer je veliko koroških besed, ki jih sodoben človek ne razume, če pa si s Koroške, je to tvoja prednost, saj lahko povprašaš (starejše) ljudi, pogledaš v etimološki slovar, kjer najdeš prav zanimive stvari, ki jih neprestano dopolnjujejo). Besedilo sproti vnašamo v računalnik in tako nastane posodobljena knjiga – natančno se moramo držati vsebine, le da namesto starinskega jezika uporabljamo sodobno slovenščino, ki se in se še bo spreminjala. Dokler bo tako, bo naš jezik živ!

1311 INTERVJU z Ditko Kobol

11. Se pravi vzpodbujate, da tudi mlajši beremo starejša dela?

Seveda, prav je, da tudi mladi berejo starejša dela, tako se naučijo tudi poiskati izraze. Danes imamo k sreči na razpolago internet, kjer so brezplačno dostopni tudi vsi slovarji, ki jih včasih ni bilo.

Včasih si je bilo zelo težko razložiti nerazumljive besede, ne da bi pri tem moral zaobiti svojega učitelja slovenščine. Seveda, mladi bojijo »pocukati« učitelja in vprašati: »Joj, oprostite, te besede pa ne razumem.«

Pri branju je dobrodošlo, da si podčrtamo ali izpišemo besede, ki jih ne razumemo in se jih ob pomoči učitelja in slovarjev, naučimo. Slovenščina je, lahko rečem, prvi tuji jezik. Zakaj tuji jezik? Ker lahko črpamo iz narečij, ki jih ne razumemo. Npr. prekmurščina je za nas, ki živimo v osrednji Sloveniji, popolnoma tuj jezik.

12. Razlaga besed ...

Res je, nekatere knjige imajo razlago sproti, v sprotnih opombah, nekatere na koncu knjige. Nekatere knjige tega nimajo. Prav bi bilo, da bi imele vse knjige obrazložene vsaj nekatere besede, da bi se bralec lažje orientiral in da bi bilo manj tega, kar bi morali spraševati.

13. Vsako literarno obdobje je posebno in tako ima tudi vsak ustvarjalec znotraj obdobja svoje posebnosti. Ali vam je kateri najbolj blizu?

Teme posameznega obdobja. Na primer, vseč mi je Cankar, ki opisuje življenje vsakdanjega človeka.

Všeč mi je Tavčar, ki opisuje razliko med življenjem na kmetih in v mestu, kajti te razlike so bile včasih resnične. Meščani so malokdaj zahajali k kmetom. Kmeti so se jim zdeli, recimo pod narekovaji malo »zarukani«, zaostali, neizobraženi. Kmetje pa so imeli o meščanih tudi slabo mnenje. To lahko vidimo tudi pri Lovru Kuharju, Prežihovem Vorancu. Nekako so se kmečki ljudje bali tovarn, bali so se delavcev. Pa vendarle smo se v sodobnem času združili vsi, – od tistih t. i. hribovcev do meščanov – saj se selimo po celi domovini in tudi izven meja naše države.

14. Raje imate starejše avtorje. Katero literarno delo pa je bilo vam najbolj všeč, ko ste bili mladi? Kateri avtorji so vam bili najbolj simpatični?

Najraje sem črpala iz koroških ljudskih pripovedk in pravljic, ki so mi jih najprej začeli pripovedovati moji stari starši. Moja prva knjiga, za katero sem si najbolj zapomnila, da sem si jo izposodila v knjižnici, so bile »strašljivke«. Najraje sem imela Pripovedko o povodnem možu in pa o Psoglavce. Dedek mi je pripovedoval o povodnem možu, babica pa o psoglavcih. In toliko časa sem iskala te zgodbe, da sem jih našla v neki zbirki Koroških ljudskih pravljic in pripovedk, za katere mislim da jih je v knjižni zbirki popisal Vinko Möderndorfer.

1321 INTERVJU z Ditko Kobol

15. Zanimivo, se pravi, da ste ljubiteljica ljudskih pripovedk?

Ja, to mi je najbolj všeč, kajti ljudje si včasih določenih pojavov niso znali razložiti in so našli v naravi nekaj, kar je bilo strašnega, nato so o tem pripovedovali. Morda so na ta način želeli zaščititi tudi otroke, da ne bi sami odhajali v gozd, da ne bi zašli. In potem se je našel nekdo, ki je to zapisal in je to še danes zelo zanimiva zgodba. Vendar je današnjim otrokom ne pripovedujemo več s tega strašljivega vidika, ampak na drugačen način, pri čemer spodbujamo domišljijo, kakšna bitja bi še lahko bila. Ne pripovedujemo več na grozljiv način, saj bi se otroci tega (lahko) bali. Danes razlagamo s pomočjo znanosti in na tak način, da povodni mož ni strašen niti ne izgleda strašno.

16. Kako bi vi najstnike spodbudili k branju?

Najstnike je potrebno spodbujati k branju tudi skozi vsakdanje novice in trače, ki jih lahko preberemo danes tudi na internetu, da mladi vejo, kakšno je življenje danes in morda primerjajo z življenjem nekoč. Tako branje je koristno tudi z jezikovnega vidika, saj so besedila večinoma nelektorirana in zato vsebujejo veliko napak.

Osebn naredim takole, da preberem knjigo, in če se mi zdi dovolj zanimiva, okoli sebe nabere nekaj mladostnikov in jim povem del zgodbe – do tja, kjer postane najbolj zanimivo. Potem pa ... KONEC. Ker mlade zanima, kaj se je zgodilo nato, večina med njimi dejansko vzame tudi knjigo v roke in jo preberejo.

Ko jo preberejo, se ponovno dobimo in pa debatiramo o tem. Seveda vsak iz svojega zornega kota, kajti književnost ima toliko različnih razlag, kot je bralcev.

Ker dopuščam možnost lastnega razmišljanja o književnosti, znam mlade prepričati, da berejo.

17. Povedali ste še, da ste tudi pisateljica, zato me zanima, kje ste dobili navdih za pisanje vaših knjig?

Ja, Vita prav imaš. Tudi sama sem pisateljica. Navdih za knjige vedno črпам iz narave, iz resničnih dogodkov. Ker sem, še in bom tudi še naprej veliko (kolikor mi pač čas dopušča) brala, imam dobro razvit besedni zaklad in domišljijo.

Tako se mi včasih utrne kakšna misel, ki jo kar zapišem.

Pišem v bistvu od mladih nog. Iz osnovne šole se spomnim, da smo za šolska glasila pisali razne prispevke, pesmice in nekako je talent prepoznala tudi moja učiteljica za slovenščino in me spodbujala k nadaljnjemu pisanju.

Prva zgodba, ki je leta 2018 izšla v knjižni izdaji, je zgodba o osi Nadlogici. Nastala je že leta 2009, ko sem na morju študirala za izpit na fakulteti. Okoli mene so letale ose, in ker sem alergična na osji pik, sem jih nekaj tudi potolkla, potem pa sem imela slabo vest in tako je nastala ta zgodbica. Nekako sem si morala oprati vest in sem jo zapisala. Da pa je izšla v knjižni izdaji, sem se povezala še z ljudsko slikarko Nejko Selišnik.

1331 INTERVJU z Ditko Kobil

Zgodbo in slike sem prvič javno pokazala v Gimnaziji in srednji šoli Rudolfa Maistra v Kamniku, ko sem delala NPK za vzgojiteljico predšolskih otrok. Tam so me prepričali, da je to tako dobra zgodba s prekrasnimi ilustracijami, da bi bilo škoda, da bi ležala pozabljena v predalu. Tako je leta 2018 izšla moja prva slikanica in potem vsako leto ena, skupno do danes pet, a imam v pripravi že novo.

18. Koliko dela je potrebno, da nastane takšna knjiga?

Ja, to pa je zelo zanimivo vprašanje. Od ideje do izvedbe, se pravi do izdaje slikanice ali kakršne koli druge knjige, je kar trnova pot. Najbolj se zatakne pri denarju, saj je veliko materialnih stroškov.

Napisati zgodbo še ni tako težko. Za nekoga, ki je učitelj slovenščine, tudi jezikovni pregled ni prav velik strošek. Začne se s plačilom ilustracij. Ne samo, da so precej drage, ampak če avtor besedila želi, da ga dopolnijo res lepe ilustracije, mora veliko časa preživeti skupaj z ilustratorjem, da se oba umetniška pogleda uskladita.

Jaz običajno, ko napišem knjigo, naredim tudi notranjo vizualizacijo ilustracij in ilustratorki za posamezen odstavek zgodbe v oklepaju napišem, kaj približno naj bo na ilustraciji. Ona nato naredi osnutek s svinčnikom, potem pa se skupaj odločava za barvne odtenke.

Na koncu se dogovoriva še za kakšne manjše popravke, nakar gre vse skupaj še do založnika, ki vse to digitalizira, namreč moja ilustratorka slika ilustracije ročno, ker se obe strinjava, da nama računalniška ilustracija ni pri srcu. Potem, ko je zadeva pri založniku (zgodba in ilustracije) in že digitalizirana, sledijo še manjši popravki v zvezi z obrezovanjem in prilagajanjem ilustracij tekstu, na koncu pa še obarvamo črke v skladu z ilustracijami in se odločimo za VELIKE ali male tiskane črke. Izbira je odvisna od tega, katere bralce želimo še posebej nagovoriti.

Nato se postopek nadaljuje tako, da knjigo prijavimo pri NUK-u, Narodni in univerzitetni knjižnici, ki zbira vse, kar v Sloveniji izide, ki dodeli številko ISBN.

Sledita izdelava platnic – jaz običajno izdam knjigo s trdimi in plastificiranimi platnicami – in tisk. Nato lepo zadiši po knjigi.

Čisto ob koncu sledi še promocija in prodaja knjig knjižnicam in posameznim kupcem.

Proces izdaje knjige je dolg in naporen, zaslužiti se od tega ne da veliko, ampak jaz običajno ne gledam na zaslužek, temveč na to, da razveselim ljudi, še posebej male bralce, ki na pot branja šele stopajo. Nekatero zgodbo bom verjetno obdržala le zase, spravljene v predalu, in najbrž nikoli ne bodo izšle v knjižni izdaji. Ali pač. Nikoli ne reci nikoli.

1341 INTERVJU z Ditko Kobol

19. Dragi bralci, kot vidimo je pot do izdaje knjige zelo dolga ... Kakšen nasvet bi dali mladim ljudem, ki bi si želeli napisati in izdati knjigo?

Res je, Vita. Veliko je mladih, ki bi si želeli izdati svojo knjigo pa ne vejo, kako začeti. Tudi sama sem bila na začetku precej skeptična in, kot sem prej omenila, me je k izdaji slikanice spodbudila Gimnazija in srednja šola Rudolfa Maistra.

Tudi sama sem bila na začetku bila strahopetna, saj nisem vedela, ali je moja zgodba dovolj dobra, da ugleda svet v knjižni izdaji. Gladila sem zgodbo in jo dolgo popravljala, dokler si nisem končno rekla, da je dovolj, saj so številni ljudje rekli, da je zgodba zanimiva in ilustracije lepe. Čas je za akcijo in bo kar bo.

Tako tudi mislim, da današnji mladi morajo zbrati pogum in pokazati svoja dela nekemu, ki mu zaupajo. Seveda je lahko to tudi učitelj za slovenščino, ki poda malenkostne popravke, s katerimi se mora, jasno, strinjati avtor. Potem pa ... Skok v vodo in plavat! 😊 Zadnjo sodbo bodo podali bralci.

20. Najin intervju se počasi bliža koncu. Zanima me, ali imate še kakšno sporočilo za bralce domskega časopisa?

Ja, Vita, res se nama čas izteka. Počasi morava obe k pouku. Najprej hvala za povabilo. Z domskim časopisom sem se srečala že pred leti v kamniški knjižnici.

Moram povedati, da je zelo zanimiv in vam želim še veliko uspeha in veliko izdaj. Upam, da bodo v bodoče podobni intervjuji zaživel tudi na šolskem radiu. Le pogumno naprej!

21. Želim vam veliko uspeha kot pisateljici, prav tako pa seveda tudi kot učiteljici.

Hvala za povabilo k intervjuju tudi tebi, Vita. Med vami se že zdaj odlično počutim in upam, da tako tudi ostane, da vas bom lahko dolgo razveseljevala in vam pomagala pri slovenističnih zagonetkah.

Intervju je opravila Vita Potočnik,
transkribiral pa Sandi Mavrič

351 KLEPETALNICA

V klepetalnici so podani odgovori na vprašanja in predloge, ki so se v nabiralniku "znašli" med junijem in novembrom 2022. Na vprašanja sta odgovarjali Veronika Banko in Lora Kočan.

Zakaj prijatelji obljube dajo in jih potem ne izpolnijo?

Veliko prijateljev da obljube z najboljšim možnim namenom, da jo bodo tudi izpolnili. Vendar se lahko velikokrat zgodi, da jih ne izpolnijo. Kaj se lahko zalomi?

Morda je prijatelj pozabljive sorte in je pozabil, kaj je obljubil. Tak prijatelj mora biti previden z obljubljanjem, saj lahko zelo prizadene drugega. Morda je prijatelj obljubil preveč kot je lahko zmožen izpolniti. Tak prijatelj mora dobro premisliti preden kaj obljubi in oceni, kaj lahko izpolni in kaj ne. Morda prijatelj nekaj obljubi in obljubo jemlje zelo neresno in nepomembno. Se ne zaveda, kaj pomeni, če nekomu nekaj obljubiš. Tak prijatelj se mora podučiti, kaj pomeni, če nekomu nekaj obljubiš. Morda prijatelj v resnici ne misli resno, ko izreče obljubo in že vnaprej ve, da obljube ne bo izpolnil, ker prijatelja v resnici ne ceni. Tak prijatelj se mora vprašati, kdo sploh je njegov prijatelj in naj izreka obljube pravim prijateljem. Možnosti neizpolnjevanja obljub je veliko. Zgoraj je le nekaj naštetih. Vsako neizpolnjevanje obljub je lahko zelo boleče, zato moramo vedno dobro premisliti preden komu nekaj obljubimo.

"Da bi učenci med poukom imeli lahko tablice in da bi pouk delali na tablicah".

Marsikateri razred del pouka opravi tudi na tablicah, ki jih imamo v Centru kar nekaj. Povprašaj svojega učitelja/razrednika, če je to možno tudi v tvojem razredu oziroma če lahko ti uporabljaš svojo tablico.

1361 KUHARIJE

RECEPT za izdelavo METINEGA SIRUPA

V novembru se je na mojem vrtu še vedno bohotal grmiček čudovito dišeče mete. Žal bi mi bilo, če bi jo dobila pozeba. V moji skupini sem mladostnike vprašala, če bi si želeli, da skupaj pripravimo melisin sirup s katerim bi lahko obdarili svoje drage osebe. Takoj so bili za. Za pripravo, smo porabili dva dni, saj smo morali sirup še namakati.

Skupaj smo na internetu poiskali recept in odličnega smo našli na portalu Odprta kuhinja. Za izdelavo sirupa smo si priskrbeli sledeče sestavine:

- 2 velika šopka mete
- 2 l vode
- 2 kg sladkorja
- 2 limoni
- žlička citronske kisline

Prvi dan smo skupaj z mladostniki očistili meto, listke smo ločili od stebela in rjave listke smo izločili. Kako lepo nam je dišalo po dnevni sobi!

Nato smo oprali ekološko pridelani limoni in jih s pomočjo naše spremljevalke Barbare narezali na tanke kolobarje.

Zatem smo v grelniku za vodo zavreli vodo, jo prelili v posodo, notri stresli 2 kg sladkorja in mešali, dokler se ni sladkor popolnoma stopil. Nato smo v tekočino dali še metine listke in spet dobro premešali. Na vse to, pa smo en zraven drugega zložili kolobarje obeh limon tako, da smo prekrili površino. Ker je bilo v decembru zunaj že mrzlo, smo za 12 ur postavili namočeno meto kar na okensko polico naše dnevne sobe.

Naslednji dan smo vse skupaj precedili (meto smo dobro oželi) in prelili v drugo posodo, jo dali na štedilnik in pogreli tekočino do 80 stopinj celzija. Majhne in različne stekleničke smo počasi napolnili s še vročim sirupom, da nam slučajno steklovina ne bi počila zaradi vročine. Na koncu smo jih še dobro zaprli.

Ko smo vse to zaključili pa je padla še ideja, da bi stekleničke opremili z opisnimi listki, navodilom za uporabo in dekoracijo. Tako smo v vzgojno dejavnost vključili še malo umetniškega vidika. Poigrali smo se z barvami, narezali opisne listke in se ob tem še sprostili.

I371 KUHARIJE

Vzgojna skupina Urške
Ambrožič Potočnik

1381 ZMAGOVALCI NATEČAJA FOTO KOTIČKA

CIRIUS PRIJATELJSTVO

Prijateljstvo je ena pomembnejših vrednot, ki bogatijo naša življenja. V našem zavodu se tudi sklepajo te lepe vezi – vezi prijateljstva in povezanosti. V mesecu decembru smo v avli zavoda postavili foto kotiček, v katerem so otroci, mladostniki in tudi zaposleni ujeli trenutek s svojim dragim prijateljem, sošolcem. spremljevalcem, ...

Katja Antosiewicz je na svoj mail prejela čez 80 fotografij, ki smo jih razstavili v naši avli. Izbrana komisija, ki so jo sestavljali Simona Rogič Ožek, Sara Justin Tratar in Tatjana Lipovšek, je izbrala tri najbolj zanimive fotografije, ki jih bomo nagradili. Izbrane fotografije si lahko ogledate v na naslednji strani. Nagrajene skupine se javite na mail katja.antosiewicz@cirius-kamnik.si.

Pri postavitvi foto kotička sta sodelovali PPVIZ skupini vzgojiteljice Urške in Mihaele ter osamosvojitvena enota z vzgojiteljicama Nadjo in Katjo.

Urška Ambrožič Potočnik

1391 ZMAGOVALCI NATEČAJA FOTO KOTIČKA

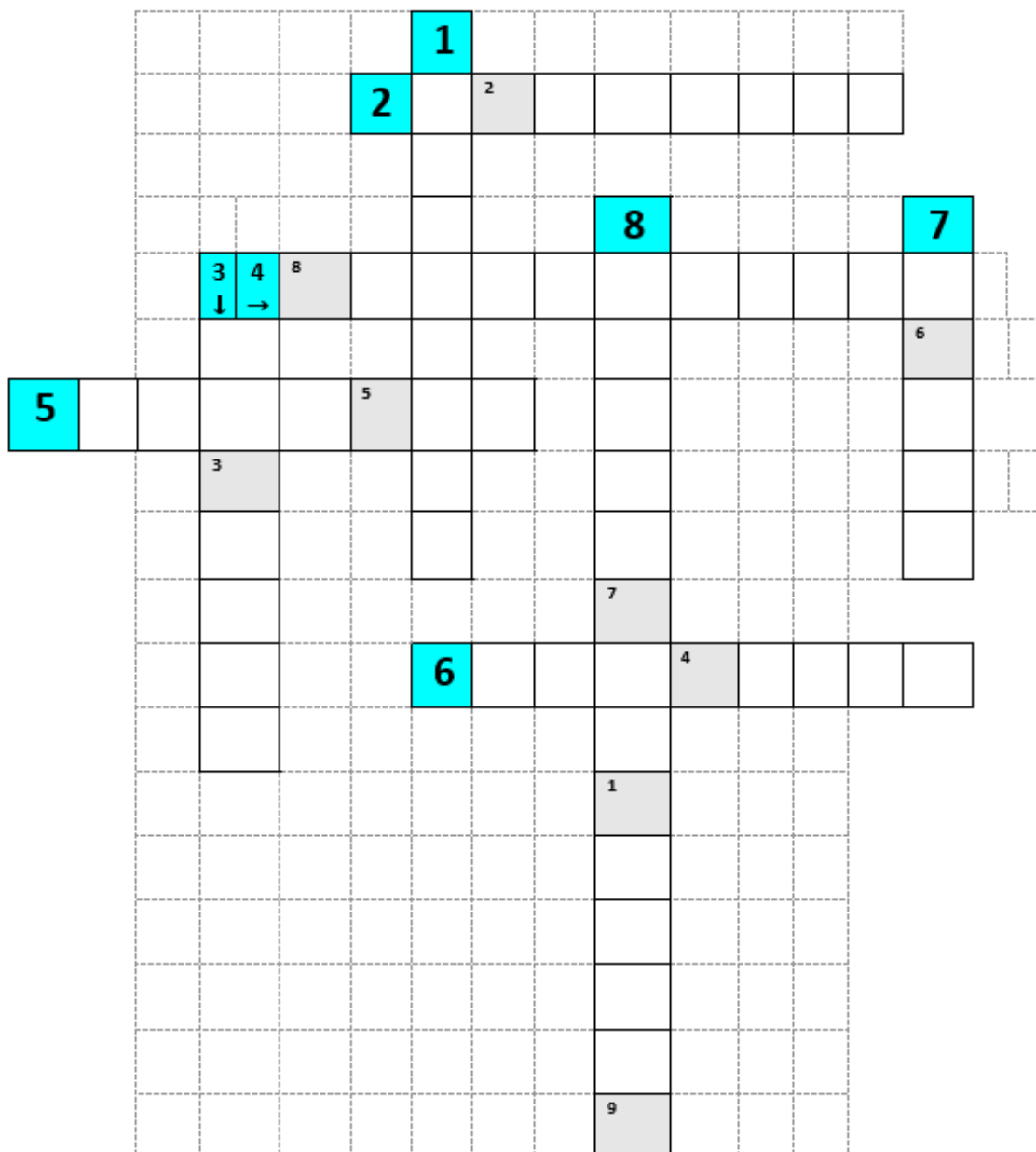

1401 SLIKOVNA KRIŽANKA

I41I SLIKOVNA KRIŽANKA

Izpolnjeno geslo križanke s svojim imenom in priimkom oddajte v rdeči nabiralnik v avli. Izžrebanca, ki bo objavljen v naslednji številki domskega časopisa, čaka nagrada.

GESLO:

NEKATERI KVADRATKI V KRIŽANKI SO SIVO OBARVANI IN IMAJO DOLOČENO ŠTEVILKO. PREPIŠI ČRKE, KI SO POD DOLOČENO ŠTEVILKO IN DOBIL BOŠ ISKANO GESLO ☺

Z	1	2	3	4	5		Š	P	6	7	8	9
---	---	---	---	---	---	--	---	---	---	---	---	---

Ime in priimek:

KRIŽANKO SMO ZA VAS PRIPRAVILI ALEX FRANC ZORAN, DOMEN ŠENK, ERMAL GJEKA, SARA FOLTYN IN ŽAN ČOP. UŽIVAJTE OB REŠEVANJU ☺ |

